

Пропозиції
МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

до проєкту Закону України

«Про застосування допоміжних репродуктивних технологій»

(назва законопроєкту)

Народний депутат України: Дануца О.А.

ініціатор(и) законопроєкту

реєстр. номер 6475-1 від «11» січня 2021 р.

Пропозиції надаються до першого читання

1. МОЗ не підтримує проєкт Закону

(чітка позиція ОБВ до законопроєкту)

2. Міністерство охорони здоров'я України в межах компетенції опрацювало проєкт Закону України «Про застосування допоміжних репродуктивних технологій» (далі – проєкт Закону) та надає зауваження та пропозиції до проєкту Закону.

Абзацом третім статті 4 Розділу I проєкту Закону визначено перелік повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Міністерство охорони здоров'я України діє в межах повноважень, визначених Положенням про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 № 267 (в редакції від 24.01.2020 № 90). Не припустимо обмежувати діяльність центрального органу виконавчої влади шляхом звуження завдань в іншому нормативно-правовому акті.

Статтею 21 Розділу IV проєкту Закону передбачається фінансова компенсація донору за донацію власних репродуктивних клітин, тканин або ембріонів виплачується закладами охорони здоров'я, в яких були отримані репродуктивні клітини, тканини або ембріони.

Державним бюджетом України на відповідний рік або Програмою медичних гарантій не передбачено відповідні бюджетні програми або пакети. Виплати закладами стануть залежні від конкретних місцевих бюджетів, що може обмежити як права пацієнта, донора, так і закладу.

Пунктом 2 статті 19 Розділу I проєкту Закону визначено, що донором сперматозоїдів може бути дієздатний чоловік віком 20-40 років (включно), який є батьком дитини без вроджених вад розвитку за відсутності медичних

протипоказань для донації після проходження медичного огляду та абзацом 21 статті 1 Розділу I проекту Закону, що сперма - сім'яна рідина із статевими клітинами, яку виділяють чоловічі статеві залози. Окремі поняття статті не відповідають термінології.

Пропонуємо слова «донором сперматозоїдів» замінити словами «донором сперми».

Статтею 7 Розділу II проекту Закону визначено, що заклади охорони здоров'я, що застосовують допоміжні репродуктивні технології застосовуються медичними працівниками в закладах охорони здоров'я будь-якої форми власності, що мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, забезпечені необхідним оснащенням та обладнанням, а також кваліфікованими кадрами медичних працівників з відповідною підготовкою щодо використання допоміжних репродуктивних технологій.

Відповідно до статті 74 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» медичною та фармацевтичною діяльністю можуть займатися особи, які мають відповідну спеціальну освіту та відповідають єдиним кваліфікаційним вимогам.

Переліки закладів охорони здоров'я, лікарських посад, посад фармацевтів, посад фахівців з фармацевтичною освітою (асистентів фармацевтів), посад професіоналів у галузі охорони здоров'я, посад фахівців у галузі охорони здоров'я та посад професіоналів з вищою немедичною освітою у закладах охорони здоров'я затверджено наказом Міністерства охорони здоров'я України від 28.10.2002 № 385 (із змінами).

Пропонуємо вилучити норму, що не містить конкретних вимог та призводить до необхідності розробки нових актів, положень тощо.

Частиною другою статті 7 проекту Закону передбачається запровадження окремого ліцензування закладів охорони здоров'я, що застосовують допоміжні репродуктивні технології методом сурогатного материнства.

Запропоновані норми суперечать Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон), в якому визначено, що :

1) **медична практика – вид господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню** – пункт 15 частини першої статті 7 Закону.

Зауважимо, що застосування допоміжних репродуктивних технологій, у **тому числі шляхом сурогатного материнства**, є методикою лікування жіночого безпліддя, **а не видом господарської діяльності**, та здійснюється відповідно до Порядку застосування допоміжних репродуктивних технологій в Україні, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 09 вересня 2013 року № 787, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 02 жовтня 2013 року за № 1697/24229;

2) ліцензія видається **на необмежений строк** – частина дванадцята статті 13 Закону;

3) за видачу ліцензії справляється **разова плата** в розмірі одного прожиткового мінімуму, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для

працевдатних осіб, що діє на день прийняття органом ліцензування рішення про видачу ліцензії, якщо інший розмір плати не встановлений законом – частина перша статті 14 Закону.

З огляду на зазначене, пропонуємо викласти статтю 7 проекту Закону в редакції, що відповідає вимогам Закону «Про ліцензування видів господарської діяльності» та виключити з Прикінцевих та перехідних положень норми щодо внесення змін до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

Водночас, в проекті Закону відсутня норма щодо відповідальності за порушення законодавства. Не передбачено окремих положень щодо встановлення відповідальності за порушення норм Закону України «Про допоміжні репродуктивні технології».

Пропонуємо, визначити положення щодо винних у порушенні встановлених цим Законом прав донорів, порядку взяття, зберігання, реалізації та застосування допоміжних репродуктивних технологій, норм та відповідних порядків.

Враховуючи вищевикладене, Міністерство охорони здоров'я України не підтримує проект Закону.

(обґрунтування позиції ОБВ)

Перший заступник Міністра

Олександр КОМАРІДА

« » _____ 2022 р.

